

Červená se line záře

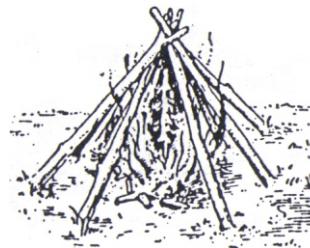
Červená se line záře, červená se line záře,
Oheň, oheň, hřeje ruce barví tváře, barví tváře.

Autor : Neznámý

My pluli dál a dál

1. My pluli dál a dál v zelené lesy,
kde vlnka s vlnkou slaví své plesy,
my pluli dál a dál v zelený háj,
my pluli dál a dál v zelený háj.
2. Loďka je malá, vesla jsou krátký,
poplujem hoši, poplujem zpátky,
/:či máme plouti dál v zelený háj. :/
3. My pluli dál a dál v rákosí tmavé,
kde rybka s rybkou spolu si hraje,
/:my pluli dál a dál v zelený háj. :/
4. My pluli dál a dál s malou lodičkou,
my pluli dál a dál tichou vodičkou,
my pluli dál a dál v neznámý svět,
my pluli dál a dál a nikdy zpět.

Autor : Neznámý

Rodné údolí

Cesta má přede mnou v dálí mizí,
každý krok v srdci mé zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí,
nespatřím své rodné údolí.

R: Já volám: nashledanou, nashledanou,
nashledanou, rodné údolí,
 já volám: nashledanou, nashledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.

Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R: Já volám...

Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dátí,
kdyby dnešní

R: Já volám...

Autor : N.E.Pearson, Emil Knos

Okoř

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
vroubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samoten na světě,
sotva pletu nohama,
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
tam zapadli trampi, hladoví a sešlí,
začli sobě notovat.
- R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dálno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku
o půlnoci chodit strašívat,
od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč,
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komůrky klíč.
2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykrazen.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo, aby hlídal, vášnivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

Autor : Neznámý

Bedna od whisky

1. Dneska už mi fóry řák nejdou přes pysky, stojím s dlouhou kravatou na bedně
od whisky. Stojím s dlouhým obojkem, jak stájovej pinč, tu kravatu co nosím, mi navlík soudce Lynch.
- R.: Tak kopni do té bedny, ať panstvo nečeká, jsou dlouhé schody do nebe a
štěrka daleká. Do nebeského baru, já sucho v krku mám, tak kopni
do té bedny, ať na cestu se dám.
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý, postavil bych malej dům na louce ukrytý. Postavil bych malej dům a z okna koukal ven a chlastal
bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.
- R.: Tak kopni do té bedny...
3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát, nemusel jsi dneska na
téhle bedně stát. Moh'si někde v suchu tu svojí whisky pít, nemusel jsi
dneska na krku laso mít.
- R.: Tak kopni do té bedny...
4. Až kopneš do té bedny, jak se to dělává, do krku mi vostane jen
dírka mrňavá. Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok, mám to
smutnej konec a whisky ani lok.
- R.: Tak kopni do té bedny...

Autor : Miki Ryvola

BURÁKY

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá:"Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj ":"Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R:

Autor : K. T. O.

Červená řeka

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
koho já ráda mám k zbláznění.

2. Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má děravý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.

3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
věstu má ušitou z hadích kůží,
bitej páš, na něm pár pistolí.

4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to svý srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.

5.=1.

6.=2.

7. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

Autor : americká lidová

Červená řeka

1. Jsem potulnej cowboy, já se potloukám
a od ranče k ranči se najímat dám,
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
potkal jsem holku vod Červený řeky.
 2. Pak začlo mi trápení a spousta běd,
když táta se bál, abych mu ji nesved',
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
dal hlídat dceru vod Červený řeky.
 3. Já schůzku jsem si s ní dal uprostřed skal,
abych se s ní konečně pomiloval,
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já líbal holku vod Červený řeky.
 4. Sotva mi však řekla: "Miláčku můj,"
ze skal se ozvalo: "Bídáku, stůj!"
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
stál její táta vod Červený řeky.
 5. Tam pušky se ježily, moc jich bylo,
mně štěstí se najednou vytratilo
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já vobklíčenej byl u Červený řeky.
- *: Pak ke slovu přišla má pistol a pěst,
já poslal je na jednu z nejdelších cest
a z těch Mlžnejch hor tam na konci štreky
vez' jsem si holku vod Červený řeky.

Autor : Greenhorns

Kytky

1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo
stát,
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima m
stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedl
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima m
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války za zemi
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
5. Řekni kde ty hroby jsou, co se s nimi m
řekni kde ty hroby jsou, kde mohou být.
Co tu kytek rozkvétá od jara do léta
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

6.=1.

Autor : Pete Seeger

500 mil

1. Plakat budeš, dívko má, že odešel jsem z domova,
že odešel jsem z domova snad stovky mil,
stovky mil, stovky mil, stovky mil, stovky mil,
že odešel jsem z domova snad stovky mil.
2. Čas, ten láscе ublížil, vzdáleni jsme pětset mil,
srdce mý teď prožívá moc těžkých chvil,
těžkých chvil, těžkých chvil, těžkých chvil, těžkých chvil,
srdce mý teď prožívá moc těžkých chvil.
3. Celou noc teď přemítám, že jsem zůstal sám a sám,
lavici teď nádražní za lože mám,
za lože mám, za lože mám, za lože mám, za lože mám,
lavici teď nádražní za lože mám.
4. Cestu zpátky dobře znám, ale kapsu prázdnou mám,
tak v té dálce daleký zůstanu sám,
zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám,
[: tak v té dálce daleký zůstanu sám ... :]

Autor : Rangers -

Tulácký ráno

1. Posvátný je mi každý ráno,
když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
a přezky chrestí o skalnatou mez.

R: Tulácký ráno na kemp se snáší,
za chvíli půjdem toulat se dál,
a vodou z říčky oheň se zháší,
tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánu měl by se kouknout
a hned by věděl, jaké chceme svět.

R:

3. Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

R:

Autor : Nedvědi

Dajána

1. Tam, kde leží věčný sníh, tam uslyšíš dívčí smích,
tam, kde můžeš jenom snít, věrnou lásku těžko mít.
přece ta zem dívku má, je smutná a je sama,
krásné jméno má Dajána.

2. Lidé o ní říkají, že je v lásce nevěrná,
ona zatím potají jediného v mysli má,
na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
krásná, bláhová Dajána.

R: Srdce které zasteklo si
s úsměvem teď žal svůj nosí.
Stále však, čeká dál.
Óo óoo oooo..

3. Ten, kdo jí klid navždy vzal, odešel si bůhví kam,
Dajána má v srdci žal, žije v marných vzpomínkách,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
krásná, bláhová Dajána.

4. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid,
krásná, bláhová Dajána.

Autor : Paul Anka

VLAŠTOVKA

1. Vlaštovko, leť přes Čínskou zed',
přes písek pouště Gobi,
oblétni zem, přilet' až sem,
jen ať se císař zlobí.

Dnes v noci zdál se mi sen,
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
vlaštovko, leť, nás, chudé, ved'.

2. Zepej se ryb, kde je jím líp,
zepej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštovko, leť, nás, chudé, ved'.

3. Vlaštovko, leť rychle a ted',
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světlonoše.
Až budeš unavená,
pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
vlaštovko, leť, nás, chudé, ved',
vlaštovko, leť, nás, chudé, ved',
vlaštovko, leť ...

Autor : Jaromír Nohavica

Ho Ho Watanay

1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolibá, už usíná, už usíná.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R:

R:

Autor : Žalman

PTÁČATA

1. Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasy trávou zavázany,
s kytarou na zádech, strun už jen pět,
hezký oči uplakaný.

2. Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj', neví, co dál,
vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět,
za tejden jsem u trati stál.

R: Víš, holky těžší to maj',
víš, holky těžší to maj'.

3. Říkal jsem jí "štístko zatoulaný",
vždycky smála se a začala hrát
o potocích v trávě a o znamení,
co lidi uměj' ze zloby dát.

R:

Autor : Nedvědi

Bláznova ukolébavka

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
zas má bílé plášť a v okně je mříž.

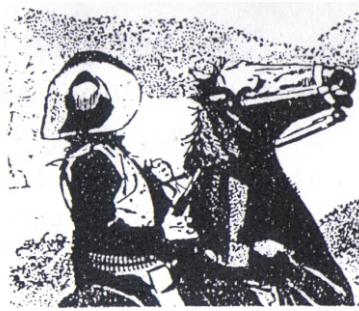
R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hřát, ty mě můžeš hřát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

Autor : František Řebíček

Stánky

1. U stánků na levnou krásu
postávaj' a smějou se času,
s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.
 2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.
- R: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
tak málo je, málo je lásky,
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.
3. U stánků na levnou krásu
postávaj', a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

Autor : Nedvědi

R:

PARTA Z RANČE Y

Každé ráno sjízdí z hor ta parta z ranč Ypsilon,
každé ráno sjízdí z hor ta parta z ranč Ypsilon,
mezi nima jede na koni cowboy jménem Joe
mezi nima jede na koni cowboy jménem Joe

Tam dole, tam dole u řeky stojí opuštěnej srub,
ještě nedávno tam bývala má plavovlasá Ruth,
Co asi, co asi stalo se s mojí plavovlasou Ruth?
copak asi se jí mohlo stát že opustila srub?

Vrátiš-li se jednou zpět přijď se na mě podívat,
Tebe moje plavovlasá Ruth budu mít stále rád,
Tam dole, tam dole u řeky stojí opuštěnej strom,
nedávno se na něm oběsil ten cowboy jménem Joe,
Každé ráno sjízdí z hor ta parta z ranč Ypsilon,
mezi nima dnes už nejede cowboy jménem Joe

Autor : Neznámý

Když mě brali za vojáka

1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
vypadal jsem jako blbec,
jak i všichni dokola, -la, -la, -la,
jak i všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učiti,
jak mám správný voják byti
a svou zemi chrániti, -ti, -ti, -ti,
a svou zemi chrániti.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,
krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje,
tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,
tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,
tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,
nashledanou, pane Fráňo Šramku,
písnička už skončila, -la, -la, -la,
jakpak se vám líbila, -la, -la, -la?
No nic moc extra nebyla.

Autor : Jaromír Nohavica

Tam kde teče Mississippi

Tvůj vlak zvolna mizí v dálí i s tou písni kolejnic,
a mně smutné oči pálí, tak zas nemám vůbec nic.
Utíká to jako voda, když jde v řece moři vstříč,
až teď našel jsem ta slova, co jsem ti chtěl dávno říct.

R: Tam, kde teče Mississippi, tam, kde teče líný proud,
tam tě čekám, lásko moje, klesám pod tíhou tvých pout.

Vyhlížím tě každé ráno, vyhlížím tě každý den,
neříkám zbytečná slova, neříkám, že přijde den.
Na nádraží, trochu nesvůj s kytkou růží budu stát,
potom půjdem k naší řece složit hold a dík jí vzdát.
R:

Autor : Karel Kahovec

1000 mil

1. V nohách mám už tisíc mil,
stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.

R. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bílý stavení.

2. Je tam stráň a příkraj sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskejm snům.

3. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pář chvil,
cestu znám, a ta se k nám dál nemění.

4. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

Autor : Waldemar Matuška

Panenka

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
ani pouťovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Autor : Robert Křešťan

Diego

R: Diego, don Diego, krásný koně máš,
Diego, don Diego, proč máš v očích pláč?

1. Za to hříbě, done Diego, tady nuggety všechny mé máš,
za to hříbě, done Diego, za tu malou bílou tvář.

R:

2. Do očí pohled' svýmu koni, až v nich uzříš ohňů zář,
pak skloň hlavu do jeho hřívy a vzpomeň na těch chvil pár.

R:

Rec: Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl, stařičký done Diego,
co to hříbě pro tebe znamenalo, nevěděl jsem, že se přihnalo
ráno štváno září ohňů až k vratům tvýho ranče s malým
živým uzlíčkem v sedle.

R:

Autor : Chrpa

Franky Dlouhán

Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

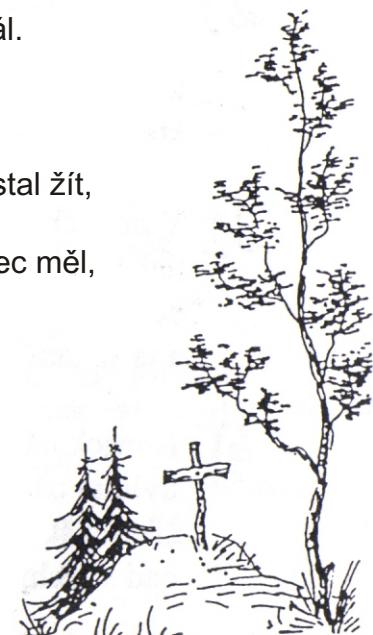
R: Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselý, tak každej měl ho rád.
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každý, kdo s ním chvilku byl,
ten dlouho se pak smál.

Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj',
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R: Měl kapsu prázdnou ...

Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R: Měl kapsu prázdnou ...

Autor : Nedvědi

Šlapej dál

1. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
tak vstávej z tý udusaný hlíny,
hej, tuláku, už je ráno, a tak oči otvírej.

R: Šlapej dál a táhni ke všem čertům,
tohleto je město proklatý,
a šerif náš, ten nerozumí žertům,
a tak tohle ráno mohlo by být pro tebe dost zlý.

2. Hej, plandej už dál, jak vede cesta,
a kouej si chytit nějaké vlak,
šerif náš je z pepřeného těsta
a jak zmerčí tuláka, tak začne řádit jako drak.

R:

3. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
jeď dál, kam povedou tě šíny,
a k našemu městu už se nikdy víckrát nevracej.

R:

Autor : Greenhorns

Toulavej

Autor : Vojta Kiďák Tomáško

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkaj',
proč mi říkaj' Toulavej.

2. Kdo mě zná a v sále sedí,
kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den,
tomu zpívá Toulavej.

R: Sobotní ráno mě neuvidí
u cesty s klukama stát,
na půdě celta se prachem stydí
a starý songy jsem zapomněl hrát,
zapomněl hrát.

3. Někdy v noci je mi smutno,
často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše "umí",
kterou splácí Toulavej.

4. Každej měsíc jiná štace,
čekáš, kam tě uložej',
je to fajn, vždyť přece zpívá,
třeba smutně, Toulavej.

R :

5. Vím, že jednou někdo přijde,
tiše pískne: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou,
řeknou: vítej, Toulavej.

6. Budou hvězdy jako tenkrát,
až tě v očích zbolej',
celou noc jim bude zpívat
jeden blázen - Toulavej.

R: Sobotní ráno nám poletí vstříc,
budeme u cesty stát,
vypráším celta a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád.

Zlatokop Tom

1. Tom dostał jednou nápad,
když přestal v boudě chrápat,
že má se něco stát, a že byl kluk jak jedle,
tak rozhodnul se hnadle a odjel na západ.
Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit
a pilu, mimoto prut a červy, do torny dal konzervy
a jel zlato vyhledat.

R. Ty jsi to moje zlato, které mám tak rád,
vždyť ty mi stojíš za to život pro tě dát.
Bez tebe zlato nic není,
jen ty jsi to moje (potě potě) potěšení,
zkrátka (a dobře)
ty jsi to moje zlato, zlato, zlatíčko. (Kočičí)

2. Říkal, že je zlatokop o zlato ani nazakop,
neznal jak vypadá. A jak dlouho kopal,
tak dostał na to dopal, přešla ho nálada.
Sebral si svoji kytáru, dal si nalejt whisky,
brandy v báru a za poslední nuget svý holce
koupil puget a pak jí zapíval:

R. Ty jsi to moje zlato,

Autor : Ruda Harnisch

Jesse James

1.Jesse James chlapík byl,hodně lidí odpravil,
vlaky přepadával rád,
boháčům uměl brát, chudákům dával zas,
přál bych vám,aby jste ho mohli znát.

R: Jó Jesse ženu svou tady nechal ubohou
a tři děcka,říkám vám,
ale tenhle přítel hadí,ten vám Jesse zradí,
já vím tenkrát v noci prásk ho sám.

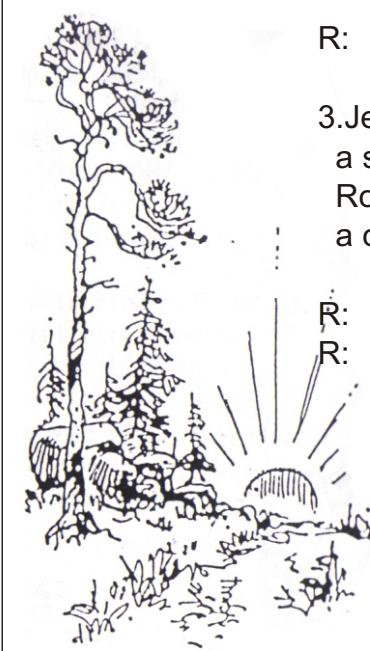
2.Jednou vám byla noc,měsíc tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát,
kdeko ví,že ten vlak přepad James kabřnák,
Jesse sám se svým bráhou akorát.

R:

3.Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem
a svým dětem vypráví,
Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako vrah
a on vám Jesse Jamese odpraví.

R:

R:

Autor : Greenhorns

Osamělý město

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj že svýho koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R: Řekni...

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starého papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R: Řekni...

4. Tak loundám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.

R: Řekni...

Autor : bratři Ryvolové

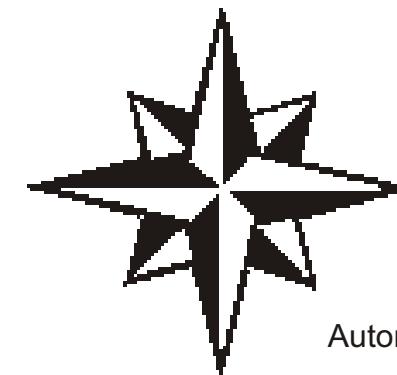
Zvedněte kotvy

1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,
okamžik malý jen, než poplujem dál,
nechte mě plout, tak nechte mě plout,
nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má,
tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

3. Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal
šerif John Stone, ó, šerif John Stone,
šerif John Stone, ó, šerif John Stone,
moji svobodu vzal šerif John Stone.

4.=1.

Autor : Rangers - Plavci

Náhrobní kámen

1. Když půjdeš po cestě, kde růže vadnou,
kde rostou stromy bez listí,
tak vyjdeš na místo, kde tvý slzy spadnou na hrob,
co nikdo nečistí.

2. Jen starej rozbitej náhrobní kámen
řekne ti, kdo nemoh už dál.
Tak sepni ruce svý a zašeptej ámen,
ať jsi tulák nebo král.

Rec. Dřív děvče chodilo s kyticí růží,
rozdávat lidem štěstí a svůj smích.
Oči jí maloval sám Bůh černou tuší,
pod jejím krokem tál sníh.

3. Všem lidem dávala náručí plnou,
sázela kytky podél cest.
Jednou však zmizela a jako když utne,
přestaly růže náhle kvést.

4. Pak jsem jí uviděl, ubohou
vílu,
na zvadlých květech věčně snít.
Všem lidem rozdala svou lásku a sílu,
že sama dál nemohla žít.

5. Tak jsem jí postavil náhrobní kámen
a čerstvé růže jsem tam dal.
Pak jsem se pomodlil a zašeptał ámen
a svoji píseň jsem jí hrál.

Autor : Petr Novák

Zatracenej život

1. To bylo v Dakotě po vejplatě,
whisky jsem tam pašoval,
a že jsem byl sám jako kůl v plotě,
s holkou jsem tam špásoval.
2. Šel jsem s ní nocí, jak vede stezka,
okolo červených skal,
než jsem jí stačil říct, že je hezká,
zpěněnej býk se k nám hnal.

R: Povídám: jupí, čerte, jdi radši dál,
pak jsem ho za rohy vzal,
udělal přemet a jako tur řval,
do dálí upaloval.

3. To bylo v Dawsonu tam v saloonu
a já jsem zase přebral,
všechny svý prachy jsem měl v talonu,
na život jsem nadával.

4. Zatracenej život, čert aby to spral,
do nebe jsem se rouhal,
než jsem se u baru vzpamatoval,
Belzebub vedle mě stál.

R:
5. Jó, rychle oplácí tenhle ten svět,
než bys napočítal pět,
Ďáblovým kaňonem musel jsem jet,
když jsem se navracel zpět.

6. Jak se tak kolibám, uzdu v pěsti,
schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál v prostřed cesty,
zavětřil jsem neštěstí.

R: Povídá: jupí, čerte, jdi radši dál,
potom mě za nohy vzal,
udělal jsem přemet, jako tur řval,
do dálí upaloval.

Tři kříže

1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
který v drápech má d'ábel sám,
bílou přídí šalupa "My Grave"
míří k útesům, který znám.

R: Jen tři kříže z bílého kamení
někdo do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřich,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterém přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.

R :
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R :
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílého kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Autor : Hop Trop

Rikatádo

1. Chlapci z Rikatáda ženou svoje stáda
přes mexickou hranici.
Zem se silně třese, stromy padaj v lese,
před pistolí mířící.
Každý má svou krásku v srdci nosí lásku,
pistol nízko u boku,
neznaj strachu z Estakáda,
zpívají si do kroku.

R. Rikatádo jak tornádo, žene se širou stepí,
koně říčí, chlapci křičí,
štěstí se na ně lepí.
Rikatádo jak tornádo,
mává sombrérem nad hlavou,
Rikatádo jak tornádo, stále hýří náladou.

2. Z Rikatáda chlapci, prérie jsou dravci,
když to v baru neklape,
sem tam pistol třeskne, falešnej hráč klesne,
péra lítaj z kanape.
Při grogu, whisky, džinu, mají z toho psinu,
šťouchají se do břicha,
[: a pak celé Rikatádo
zpívá písň do ticha. :]

R.

Autor : Bob Hurikán

Severní vítr

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem slab, nemocen
hlava mně pálí a v modravé dálí
se leskne a třptytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R: Severní vítr je krutý, počítej, lásko má, s tím,
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větrí, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechové hrnek, v něm pár zlatej zrnek
a nad hroben polární zář.

R:

Autor : Svěrák / Uhlíř

P L Z E Ñ S K Á V Ě Ñ

Plzeňská věž převyšuje kopce,
ať si chodí za mou milou kdo chce,

plzeňská věž převyšuje kopce,
ať si chodí za mou milou kdo chce,

jé, jé, převyšujé-e,
jé, jé, převyšujé-e,
jé, jé, převyšujé-e.

Ref. :

Plzeňská věž převyšuje, kopce,
Plzeňská věž převyšuje, kopce,
Plzeňská věž převyšuje, kopce,
plzeňská věž převyšuje.

Vona myslí že to žádnej neví,
že tam za ní dva myslivci chodí,
Vona myslí že to žádnej neví,
že tam za ní dva myslivci chodí,
jé, jé, převyšujé-e,
jé, jé, převyšujé-e,
jé, jé, převyšujé-e.

Ref. :

Já sem chodil, víc chodit nebudu,
miloval sem, milovat nebudu,
Já sem chodil, víc chodit nebudu,
miloval sem, milovat nebudu,

3x jé, jé, převyšujé-e,

Ref. :

TYROLÁK

C G
1. Ve švýcarských horách, kde je krásně tak,

G C
žil tam se svou kozou, mladý Tyrolák,
chlupatý měl nohy ,jak dva kaktusy,
fajfku věčně u pusy.

C G
REF: Tam na horách, tam je krásnej vzduch,

G C
samej kravinec, na něm plno much.
Tam Tyrolák krávy pucuje,
a při tom si jódluje.

2. Měl klobouček s pérem, pokud já jen vím,
kožené kalhoty s mostem padacím.

Krátkou jenom vestu, nahá kolena,
a pil mléko z vemena.

3. A tam hnedle vedle, blízko na stráni,
žilo krásné děvče, k pomilování,
k té Tyrolák mladý, nač já se přel,
žhavou láskou zahořel.

4. Ona byla krásná, jak květ Lotosu,
nohy jak psí víno, nudli u nosu.
Zuby řídké jak noty na buben,
hlavu jako kedluben.

5. Že i on se líbil, dívce velice,
dávali si rande při kozím mlíce,
aby ale hrnky neumazali,
Kozu přímo cucali.

Autor : Neznámý

TÁBOROVÁ

1. Červenec a srpen jsou krásné měsíce
a tábory letní nás lákají velice,
rancí rychle balíme, když řeknou Milíře
a hurá s nima do tábora rycle pádíme.

R: Hej hou, hej hou, ať žije Václavák,
my se chceme kupat a ne sedět jenom tak,
hej hou, hej hou, Milíře ty jsou fajn,
a ten kdo to tu nezná, nemá o tom ani šajn.

2. Všechny nás tu okřikuje velikánský šéf,
Jezevec zas zajišťuje potravu nás všech.
Vůz už je však starý a má mnoho chyb,
kdyby ho ze stráně shodil, udělal by líp.

R:

3. A teď buďme z ticha, třeba zlato najdeme,
v potoce či na kopečku nebo také ne.
Nikdo se však nebojte stezky odvahy,
i když vás tam někdo praští hadrem do hlavy.

R:

4. Co se týče personálu, je třeba jenom říct,
že jídlo bylo dobré, ale mohlo být víc.
Ani naši vedoucí nebyli nejhorší,
Možná, že se příštím rokem ještě polepší.

R:

5. Tak tábore, nashledanou, my se vrátíme,
My tě tady nenecháme, to ti slíbíme.
Co by si tu bez nás počal rybník velký pán
Vždyť on by tu vyschnul strachy, kdyby tu byl
sám.

R:

Autor: Mýval

Píseň otužilcova

Srní 27.10.1991 v 9:15

Melodie: Plavala sirka

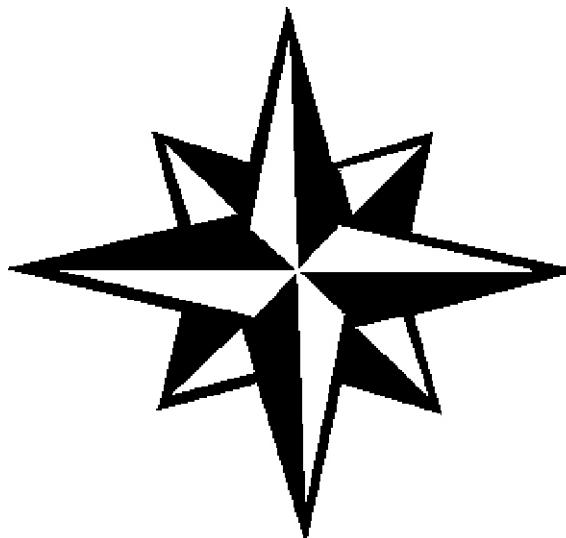
1. Plaval si Šmudla ve Vydré,
plaval si Šmudla ve Vydré,
Šmudla si plaval ve Vydré,
plaval si Šmudla ve Vydré.

2. Neplav ty Šmudlo ve Vydré,
neplav ty Šmudlo ve Vydré,
Šmudlo ty neplav ve Vydré,
neplav ty Šmudlo ve Vydré.

3. Šmudla nám přesto uplaval,
Šmudla nám přesto uplaval,
přesto nám Šmudla uplaval,
Šmudla nám přesto uplaval.

4. Boty si přitom namočil,
Boty si přitom namočil,
přitom si boty namočil,
Boty si přitom namočil.

5. Pochvalu za to obdržel,
pochvalu za to obdržel,
obdržel za to pochvalu,
pochvalu za to obdržel.

Autor: Mýval

Píseň zradu

Podzim 1993 melodie „černý muž“

1. Ten náš Tomík ten se Střelka jmenuje /3x/
Radost, pohoda je v něm.

Ref.: Glory, glory..... Radost, pohoda je v něm.

2. Znenadání se však Jindra odhlásil /3x/
Hloupej šmudla jde s ním.

Ref.: Glory, glory..... Hloupej Šmudla ten jde...

3. Po nich následuje Martin Pluhař též /3x/
Je nás zase o pár míň.

Ref.: Glory, glory..... Je nás zase o pár míň

4. Pak nám Stepní vlci Pavla odtáhli /3x/
Za týden je Ruda pryč.

Ref.: Glory, glory..... Za týden je ruda pryč.

5. Odhlášený Milan láká Tomáše. /3x/
Tomáš se však vrací zpět.

Ref.: Glory, glory..... Tomáš se však vrací zpět.

6. Odhlašuje se i Honza s Milošem /3x/
Honza sliby nesplnil.

Ref.: Glory, glory..... Honza sliby nesplnil.

7. Zrada zavítala opět mezi nás. /3x/
Ale Střelka žije dál !

Ref.: Glory, glory..... Ale Střelka žije dál !

Autor: Mýval

Párou na Karlštejn

1. Do vlaku jsme nasedli, do Berouna se vezli, Střelku čeká pěkná výprava.

Vezeme se zvláštním vlakem, na Karlštejn za zázrakem, v předu bafá parní mašina.

R: Počkej parní stroji můj, ještě nemám popel tvůj,
obdivuji sílu páry, než mne zase zmizíš v dálí,
dobře si tě prohlédnu.

2. Střelka z oken vykloněná touto jízdou udivená,
saze pěkně štípou do očí.

Mýval leze po vagónu, saze balí do batohu,
do sbírky je doma zařadí.

3. Z vlaku jsme pak ihned venku. Puchýř ztratil
peněženku, s mašinou se ještě fotíme.
Hradem všichni nadšení, Vašek drží mlčení,
poslocháme výklad průvodce.

4. Bubovické vodopády, některí z nás nemaj rádi,
Puchýř na nás vosy podráždil.
A tak pěkně poštípani, lezeme pak každou strání,
objevujem nové jeskyně.

5. V Barandově jeskyni, zmizí Petr za chvíli,
ozývá se výkřik děsilivý.
Štěstí je však zase při nás, vždyť ho Mamut
lehce vytáh, do Srbska pak na vlak miříme.

6. Znenadání pantáček přijel, tímto Mýval ještě nejel
tak má z toho druhé vánoce.
Z Berouna pak Bečvou lehce, vůbec se nám domů
nechce, ve vlaku už všichni dřímáme.

R: Sbohem Český krase náš, zanedlouho nás tu máš,
Amerika z dálí volá, přijedeme zase znova,
At' ty Štoly prolezem....

Autor: Mýval

Protestsong

G Em
1. Už ho máme prostě dost,
Am C
Všem nám kazí jen radost,
Am D G
R: Pryč s vedením (3x)

2. Žádná domluva s ním není,
revoluce je řešení.

3. Nůž, sekru rychle vem
A na vůdcák všichni jdeme.

4. Až ten vůdcák dobijem
Tak na mučidla ho vem.

5. Všude jenom vlát
Bílá vlajka napořád

6. Tak ho máme prostě dost
Všem nám kazí jen radost.

Autor: Mýval

PAULINKA

C
Z šera se probouzí
Fmaj
malý srub v údolí
Am
podzimním listím zapadaná
G
Střelka do akce nahnaná
Em
Snad ten autobus dohoníme ...

F C G
Tam kde Otava si brouká
F C G
Leží Paulina louka
A Edim Fismi
Veselá jak podzimní znělka
A H C
vždy správným směrem jde střelka

Večer trochu utahaný
nožky máme uchozený
Sedíme u ohně, co víc si přát ?
Snad toho uprchlíka dohoníme

Autor: Dan

Autor: Dan

Táborová '04

E
Nechtěj být
A
Jinde než v Třemešný
E
Nechtěj být
H
Jinde než na táboře s námi
E
Zkus chvíli žít
A
Čtrnáct dní být volný
E
Nad tebou
C H E
Jen oblohy nekonečné lány
G C
R: Střelka to je název nás
G C
Skvělý chvíle s náma poznáš
G C
Na tábor s třicítkou když zavítáš
F E As
Třemešný je príma

(As-H-Cis)
Neváhej
Zabal si svůj ruksáček
Pomáhej
Jsme báječná parta skautská
Usínat pod stanem
Nevidím v tom háček
Vítězí tým
Jen jedna ruka netleská
R:....

Lilie skautská

1.

Na léta klukovský si často vzpomínám,
na první skautské slib, na jeho krásný slova,
a v duchu s bráhou zas pod stanem usínám,
skončil den v táboře, a do tmy houká sova.

Novej rok přines mráz, Únor, a v srdečích led,
zlej vítr zafoukal ze stepi od východu,
sebral nám naději, ne, nebude to hněd,
stát za svým názorem, a nejít do průvodu.

R:

Lilie skautská, ohněm kalená, máme ji v sobě, v nás nikdy nezvadne,
dej Bůh, ať hvězda krví zbarve ná už jed nou provždy zapadne.

2.

Poslední prázdniny bratr řek akorát skautskému slibu, že zústanem věrní
a tak nám na podzim přišili na kabát vojenský výložky, jak saze černý.
když jsme pak po vojně svobodní chtěli být,
zbylo nám jediný, na západ přejít čáru,
novýho bobříka odvahy ulovit, usínat pod stanem a hrávat na kytaru.

R:

Lilie skautská, ohněm kalená, máme ji v sobě, v nás nikdy nezvadne,
dej Bůh, ať hvězda krví zbarvená už jednou provždy zapadne.

3.

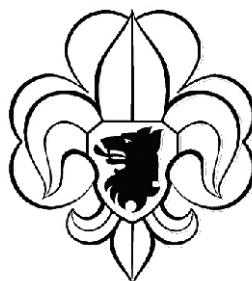
Vidím tu krutou noc, vidím vše jako dnes,
plazím se po bříše, kolem nás ostnatej drát,
zableskly výstřely a po krku skočil pes,
tys bratře odešel do věčnejch lovišť spát.
To už mi nebylo, bráško můj, do tance, ani jsem nemoh ti naposled zamávat,
na rukách pouta a k tomu kopance, před sebou uran na osm let dolovat.

R:

Lilie skautská, ohněm kalená, máme ji v sobě, v nás nikdy nezvadne,
dej Bůh, ať hvězda krví zbarvená už jednou provždy zapadne.

Lilie skautská, v ohni kalená, máme ji v srdečích, tam nikdy nezvadne,
dej Bůh, ať hvězda krví zbrocená, do bláta už navždy zapadne.

: Lilie skautská, ohněm kalená...

Autor : Taxmeni

Proklatej vůž

1. Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš proklatej vůž,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R: Polykej whisky a zvířenej prach,
nesmí nás porazit strach,
až přejedem támhleten pískové plát,
pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec: "Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"
"Zalez zpátky do vozu, ženo!"

2.=1.

R:
Rec: "Tatínu, tatínu, už mám plnej nočníček!"
"Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!"

3.=1.

R:
Rec: "Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!"
"Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůž,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:
Rec: "Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"
"Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůž,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Autor : Greenhorns

Všechno nejlepší

Em
Tak pojď mezi nás, už jsi velkej
G D
Tak pojď mezi nás, už jsi chlap
Am Em
Tak pojď mezi nás, už jsi velkej
D Em
a říkám ti to rád

Co se dějem proč se ptáš,
vždyť velkej den svuj máš.
Čas utíka, je to hněd
Už je Ti 10 let

G D
Hodně zdraví každý přeje
Am G D
Ať se ti daří všechno snáz
G D
Ať ti štěstí z nebe leje
Am H7
Ať sny jsou věcí snadnou a překážky
Lehce padnou

Autor: Mýval

Bezva chlap

1: C
Jen ten skautský vedoucí
G
Ví co je pro nás žádoucí
F G C
Jen ten skautský vedoucí to ví
C
On je prostě bezva chlap
G
Tady ho má každý rád
F G C
A na nikoho není nikdy zlý

2: F C
A tak makej když nás zavolá
G C C7
Nech to všechno být to se potom dodělá
F C
Makej, neloudej se už
G F C
Náš vedoucí to je prostě muž

Žádný žert mu nevadí
Každýmu hněd poradí
S každym je hněd dobrý kamarad
Když s kamerou chodívá
Tak se všichni usmívaj
Točit každý nechává se rád

A tak makej...

Autor: Mýval

Hlídač krav

Strom

1.

Polní cestou kráčeli šumaři do víska hrát,
svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
a tátu mu u prašný cesty života strom zasadil.

R:

A on tam stál, a koukal do polí,
a byl jak král, sám v celém okolí,
korunu měl, i když ne ze zlata,
a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2.

Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z víska bylo město a to město začalo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.

R:

3.

Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větvoví už snad ani nevnímal.

R:

4.

Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a jen přítel vítr si o něm píšeň na strništích z nouze hrál.

R:

Autor: Ozvěna

1.

Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaší,
až jednou vyrostes, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

R:

Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jist kaštany, mýt se v lavoře,
od rána po celý den zpívat si jen,
zpívat si: pam pam pam padadadadam ...

2.

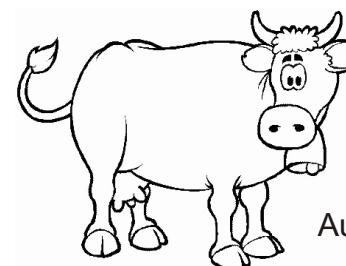
K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3.

Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohami křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

Autor: Jaromír Nohavica